

BRÓDY ZSIGMOND:**Miért ellenzik az emancipációt?**

„A zsidók emancipációja veszély a hazára, — így szól egy párt... A zsidók emancipációja nem más, mint a mágnások elszegényesedése, a polgárság és a népkoldusbotra jutása...” Valóban megfoghatatlan könynyelműség, Magyarország összes lakosságát a milliókat bíró mágnástól le az utolsó parasztig úgy állítani elő, mint akik semmi önállósággal, semmi vagyonrendezést- és fönntartást képességgel nem bírnak. Amellett mily szégyenletes szellemi ínséget tételez fel a magyarok felől az emancipáció ellen felhozott emez érv... Mint a csörgő kígyó által megigézett szegény madárka, mely a reá szegezett pillantás alól sem jobbra sem balra nem menekülhet, úgy fog állni tizenötmillió magyar, négyszázezer zsidó előtt, szepegés és szívszorongás közt várva a percet, melyben szőröstől-bőröstől elnyeletnek. Ha az egész dolog nem volna oly hallha-

tatlan nevetséges, mi zsidók, örülhetnénk a szellemi fensőbbségünknek mondott bóknak... Mi sokkal többre becsüljük a magyarok életrealitását, józanságát és természeti észtehetségeit, mintsem, hogy a felhozott aggodalmat valóban létezőnek tarthatnók, az nem más, mint az illiberalizmusznak könnyelmű kapkodása oly érvek után, melyek középkori törekvéseiknek egy kis nimbust kölcsönözhetének. Az emancipációnak múlhatatlan sine qua nonja és előfeltétele: teljes és haladék nélküli közeledés és magyarosodás nem csak kül méz- és mázban, hanem szívben és lélekben. Hogy fogja ezt elérni, vájjon ha makacsan ragaszkodik azon elvhez, hogy előbb ezt meg azt kell tenni, azután jó praemiumként az egyenjogosítás, vagy ha örvendő fogadja a már véghezvittet, a szent ígéretet is latba veti, és eleve lekötelezetteké, adósokká teszi azokat, kiket előbb utóbb úgyis kebelébe akar fogadni.

... Azt, hogy Magyarországon a zsidók egyenjogosításáról még most írni lehet és kell, az magában már igen szomorú jelenség... Hogy van az, hogy míg Francia-, Német-, Angol- és Olaszországban annyi zsidó él az emberiség és hon javáért működő világ-hírű férfiak sorában, addig Magyarországon a zsidók csak azután nyerik meg az epedve kívánt működési tért és az ennek megfelelő hírnevet, miután a keresztvíz érintése által már megszűntek zsidók lenni? Mily kevés zsidó van, ki mint zsidó vívta ki munkálkodása által e hazának tiszteletét és aránylag mennyi hírneves tudós, író és művész, kik zsidók *voltak?*

(*Magyar Izraelita, 1862 febr. 14*)